

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 10. maja.

Poročali smo včeraj o grozovitem umoru v Dublinu in ne moremo si kaj, da bi se zopet denes ne pečali s tem krvavim činom, kajti, odkar so blagemu ruskemu caru nit življenja prestrigle bombe besnih nihilistov, nij bilo še dogodka, kateri bi bil vznemiril in pretresel vsa srca tako silovito, kakor ravno omenjeni.

To vznemirjenje človeške družbe je povsem opravičeno, ker baš v našem stoletju, ki se tako rado imenuje napredovalno, v katerem se tako lepo razvijajo vednosti in umetnosti in omika v obče, zaznamenovati je toliko nečuvnih z izredno predrznostjo in nečloveško krvoločnostjo izvedenih zločinov. Krogla in nož morilca ne prizanaša predsedniku svobodnih Zjedinjenih držav, niti mogočnemu caru — samodržcu, čegar država se razprostira od Kamčatke do ustja Dunava, od Belega morja tja do meje čarobne Indije, niti osivelemu nemškemu cesarju, katerega obdaja na tisoče bajonetov najbolj izvežbane in bojaželjne vojske. Politični umor in terorizem postal je znamenje našega veka ter hoče izrojevati svoje politične namene „s krvjo in železom“.

V Dublinu sicer nij bila zadeta maziljena glava na prestolu sedeča, a Cavendish bil je imenovan glavnim tajnikom za Irsko, v kateri lastnosti ima prav za prav vso vlado v rokah, ker podkralj le njega predloge podpisuje. V njegovej osobi so hoteli morilci uničiti ali vsaj zadeti doseđanje zistemo Angležev, po kateri so se vsa važna in dobro plačana mesta oddajala le Angležem. Ta umor bil bi, kakor pišejo nekovi časniki, nekak protest Ircev proti imenovanju Angležev v najvišje službe, kar bi imelo v tem nekoliko zaslonbe, da so ravno v sled-

njem času Irce, posebno v Dublinu izraževali se, da naj se podele najvišje službe v deželi le Irce, po svojem gaslu: „Irsko Irce, deželo narodu“.

Od druge strani pa se čujejo glasovi, da so umor prouzročili Fenijanci, ki v Ameriki preže in razmišljajo, kako uničiti ponosni Albijon, kakor nihilisti Rusijo.

Katero teh nasprotnih mnenj je bolj podprto, se ne more določiti, kajti morilci so pobegnili, do sedaj jim nij ni sledu ni tiru. To pa je vsekako gotovo, da je Britov odurna sila z zatiranjem irskega rodu skozi stoletja, slednjega, ker si nij vedel pomagati inče, razjarila in zbesnila in pritirala v tako duševno togoto, da so mu vsa še tako zavrgljiva sredstva dobra, ako meni ž njimi doseči svojo svrhu, po pogovoru „klin s klinom“, kajti surova moč izživa vedno tudi surov odpor.

Da je temu tako, to potrjuje pismo Ane Parnellove, sestre irskega vodje, katero priobčujejo „Times“: „V sredo dal je ostavko Forster, v četrtek pričelo se je pomirjenje in spravedljivost, v petek pa so v Ballini tropo otrok postrelili kakor stekle pse. Forster klal je može in žene, Spencerja pa označuje to, da kolje nedolžne otroke.“

Minister Gladstone je v svojej nenavadnej modrosti tudi uvidel, da se s silo Irska ne more umiriti, zato je vzprejel nasprotno misei, s koncesijami, z olajšanjem težav in z izpolnitvijo irskih zahtevanj rešiti to pereče vprašanje. Vse bilo je v ta namen prirejeno in vpeljano, kar razluti kruti umor v Dublinu uže polegla strasti in proti Gladstona deti ob moč ter državno krmilo izročiti rokam, ki bi bolj brezozirno skrbele za red in varnost v Irskem.

Kakor se čita v najnovejših poročilih, je upanje, da se nam Slovanom prijazni in v obče neobičajno pravični Gladstone obdrži na krmilu, da ga hoté

celo vse parlamentarične stranke podpirati v izvednji njegovih namenov glede državne avtoritete, kar bi bilo Angležem in Irce v hasen.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. maja.

„Moravska Orlice“ bridko toži o razmerah v Moravskeji. Organ moravskih poslancev se pritožuje, da v Moravskeji Taaffejeva doba še ničesar spremenila nij. Stara ustavoverna hegemonija da še vedno obstoji. Take razmere ne smejo dalje trajati, vlada mora jednakopravnost izvesti, če neče zaigrati narodovo zaupanje. Ta list se nadeje, da je doba germanizacije prešla; usodna napaka bi bila za Avstrijo, če bi še jedenkrat pričela z germanizacijo Slovanov. Auerspergova doba je moravske Čehe, ker so hoteli živeti, obsodila v smrt, Taaffe pa v vnder ne bode zahteval, da bi se ta obsodba pod njegovim zistemo spremenila v dosmrtno ječo. — Moravski deželni zbor se baje snide v juniji.

Šlezija dobila je uže svojega deželnega voditelja namestu umršega Summerja. Nobeden onih mož, kateri so se po listih imenovali kot kandidatje za to mesto, nij bil poklican, nego grof Taaffe izvolil si je za voditelja deželne vlade v Šleziji Olivierja marquisa Bacquehema. On je rojen Opavec, a služboval je na raznih krajih. O njem se poroča, da umeje več slovanskih jezikov, da njega prošlost kakor tudi njega značaj in duševne zmožnosti dajo pričakovati, da bode dobro rešil svoj nalog. Marquis Bacquehem je še le 35 let star, torej najmlajši izmej deželnih šefov.

Z juga se poroča, da na nekaterih krajih prebivalstvo nalašč vojakom pretirava število vstašev, da je tolikanj bolj gotovo vojaškega varstva, kajti ono boji se roparskih čet. — Dne 3. maja sprejeli so se pri Čuhovici vojaki z 20 vstaši. Dva vstaša bila sta ranjena, vodja Magazinovič ujet. Pri Mokrem bilo je 20 oboroženih vstašev, pri Orazjem in Džendovej Luki pa 50 mož; 10 so jih naši vo-

LISTEK.

NOV.

(Spisal I. Turgenjev, preložil M. Málóvrh.)

Druga knjiga.

XIII.

(Dalje.)

„Ekscelenca“, obrnil se je najedenkrat Markelov mirnim in le malo hripavim glasom k generalu; „mislil sem, da me hočete vi izpraševati; ako ste me pa le po gospoda Sipjagina volji pozvali, prosim vas, da ukažete me nazaj odvesti; jaz ga ne umejem. Kar on govori, je zame — latinski.“

„Dovolite . . . latinski!“ umešal se je Kolomejcev v razgovor; „ali kmete puntati — jeli — to nij latinski, kaj?“

„Ekscelenca, jeli to kakšen birič? Drugače bi se tako ne usajal!“ dél je Markelov in se zadovoljno nasmijal.

Kolomejcev tresel se je od jeze, škripal z zobmi in z ного udaril v tla . . .

„Sami ste si tega krivi, Semeón Petrovič,“ rekel mu je general, „čemu se utikate v stvari, ki vas nič ne brigajo.“

„Me nič ne brigajo . . . kako je to, da ne . . .“ cvilil je Kolomejcev . . . „meni se vidi, da te stvari vsacega plemenitaša brigajo! . . .“

Markelov pogledal je še jedenkrat Kolomejceva in se potem k Sipjaginu obrnil ter dél:

„Ako želite, gospod svak, moje misli vedeti, naj vam povem, kar mislim, da so imeli kmetje prav, da so me izročili policiji, čim sem jim kaj rekel, kar jim nij po volji. To je prav od njih; kajti jaz prišel sem k njim, ne pa oni k meni. In vlada: ako me pošlje v Sibirijo, ne bodem črnil ni besedice, — akopram se sam za nedolžnega imam. Vlada se brani — ako se brani. Ali vam to zadostuje?“

Sipjagin povzdignil je roke k nebu:

„Zadostuje!! Kaka beseda! — Nam ne pristoji sodba o vladinih činih. Jaz bi le rad vedel, če ti, ti Sergej (Sipjagin hotel mu je v dušo govoriti) nepremišljenost, brezpametnost svojega podjetja čutiš, če si pripravljen svoje kesanje za to dejansko izkazati in ako smem jaz za te do neke meje — porok biti.“

Markelov nabral je čelo v velike gube.

„Kaj in kako mislim, sem ti ravno kar rekel in tega nečem ponavljati.“

„Ali kesanje, kje je kesanje?“

„Ah,“ vzkliknil je zdaj jezno Markelov, „da nij miru s tvojim „kesanjem!“ Vi bi radi v mojej duši čitali? Prepustite le to meni samemu!“

„Takšen si bil zmerom,“ zavrnil ga je Sipjagin, „nikdar nijsi hotel čuti glasu pameti. Mi ti prizimo mogočnost mirno in dostojno . . .“

„Mirno in dostojno . . .“ ponavljal je Markelov zaničljivo. „Da, da, te besede poznamo. Tako obeta se vedno onim, o katerih se misli, da so sposobni za kakšno malopridnost. — To značijo te besede!“

„Mi te obžalujemo,“ prigovarjal mu je Sipjagin, „a ti nas sovražiš.“

„Lepo obžalovanje je to! V Sibirijo z vami — tako nas vi obžalujete! Ab, daj mi miru, za Boga, daj mi miru!“

Markelov pobesil je glavo. Kakor mirnega se je tudi kazal, srce ga je vender bolelo. Najbolj skelelo ga je, da ga je baš tisti, kateremu je slepo zaupal, izdal; in kdo je bil to? — Jeremija Goloplecki! — Da je Mendelej Dutik odpal, temu se nij toli čudil. Bil je pijan, torej bojazljiv. Ali Jeremija!! Za Markelova bil je ta kmet personifikacija ruskega naroda. In baš on ga je izdal! Torej to, za čem je Markelov hlepel, nij pravo? — Kisljakov je torej lagal — in tisti Vazilij Nikolajevič beda-

jaki usmrtili ali ranili. Mej Gorazdo in Čajnico našli so razmesarjeno truplo okrajnega kancelista in truplo kadisa v Čajnici, katera so roparji umorili.

Vnanje države.

V rumunske zbornici stavlja je Cogalniceanu interpelacijo, zakaj se ne izvede član LVII. berolinske pogodbe, kateri nalaga Avstro-Ogrske, da regulira Dunav ob „Železnih vratih“. Cogalniceanu je dejal, da so skale Železnih vrat na srbskih in rumunskih tleh in Rumunija bi morala zahtevati od Evrope, da jej bode izročena odprava teh za ladje tolikih ovir. Minister za vnanje poslove Statescu je odvrnil, da se klavzula člana LVII. skoro gotovo zaradi tega še nij izvela, ker je Avstro-Ogrske po kongresu naložena naloga nesancionirana dolžnost brez obroka. On je dalje dejal, da bode podpiral druge vlasti, da se ta član izvede.

Sveta sinoda v Petrogradu bavi se sedaj z načrtom reforme, kako bi se zmanjšalo število praznikov, katere je postavila ortodoksna cerkev. Praznikov je do sedaj sto in šestdeset, tako, da ruski delavec in kmet dela le okolo dve sto dnuj, po drugih deželah pa okolo tri sto dnuj. S tem se hoče produktivna moč države povzdigniti, zraven pa, kar je velike važnosti, ljudstvo braniti pred popivanjem, kajti ruske žganjarije polnijo se o praznikih in delavci se upijanjajo. Se ve da bi bilo najbolje, če bi se izdal ukaz, da morajo žganjarije ob praznikih biti zaprte.

Kakor poroča brzovaj v „Petrogradskih novinah“ iz Sofije, napravilo je slovo **bolgarskega** vojnega ministra Krilova globok utis. V slednjem času bolgarski narod zelo simpatično pozdravlja ruske častnike. Liberalne agitacije trajajo dalje. Razširjena vest pripoveduje, da bodo Bolgari, če se knez Aleksander ne vrne, izvolili voditeljem svoje usode grofa Ignatijeva, kneza Dondukov-Korzakova, Aksakova ali kneza Imeritinskega.

Včerajšnji telegram iz Carigrada je poročal, da je dozdani guverner v Arhipelu, Said-paša, imenovan bil ministrom za vnanje poslove. In telegram je poročal, da se bodo vršile daljne spremembe. Danes uže došlo nam je poročilo o teh daljnih spremembah in to so: Assim-paša imenovan je evkaf-ministrom, Subhi-paša predsednikom državnega sveta, Ali Fuad Bey generalnim vodjem davkov, Server-paša poslanikom za Dunaj in Halim-paša varuhom svetišč prorokovih.

Vsa žurnalistika govori obširno o strašnem umoru v Dublinu. Berolinski listi izražajo za Angleško sočutje in svetujejo, naj se postopa Irceem nasproti z vso strogostjo, kajti jedina ta politika jih more umiriti. Pariških Intransigentov organi postavljajo se pa na stran napastnikov in trdijo, da zatirani narod sme vporabljati vsakojaka sredstva, da se otrese okov sužnosti. Zmerni irski listi izražajo po vzgledu Parnellovem svoj gnjus in srd o umoru. Predvčeranjim pa je govoril Redmond, jeden najiskrenejših Parnellitov v Manchesteru in izrazil svoje obžalovanje o umoru nedolžnega Cavendisha, a vender dodal, da, dokler bode Irsko vladala Angleška po Angležih, ponavljala se bodo taka zločinstva; Ircei morajo Irsko vladati. Manifest Parnellov napravil je v Londonu globok utis. Znamenito in zelo častno je za Gladstona, da je v seji dne 8. t. m. se izjavil glede irske po-

litike, da ne bode uporabljal le strogosti, nego uvel nove reforme in da se bode odpustila zaostala najemščina. — Podrobnosti o napadu niso znane, tudi o napastnikih se ne ve več, nego je povedal včerajšnji telegram.

Državnim tajnikom za Irsko brez sedeža v kabinetu imenovan je Trevelyan.

Iz Newyorka se poroča, da so succursale (pomožne ustanove) deželne lige v Bostonu in San Francisku razpisale nagrade po 5000 dolarjev onemu, kdor ovadi morilce Cavendisha in Bourkeja.

V „Temps“ se poroča iz Tunisa od 7. t. m., da se je francoski poslanik Cambon vrnil s svojega potovanja po notranjej deželi in na obalih. Povsod je bil baje dobro sprejet, ne le pri vladi, marveč tudi pri narodu. Obiskal je več mest in dobil zelo dober utis o prebivalstvu. Cambon dal je povsodi vedeti, da so Francozje v Tunisu, da vedno tam ostanejo, ne le da nekatere uporne rodove pomire in potem zopet odidejo. Cambon trdi, da so nekateri kraji zelo bogati, treba jih le porabiti, ker tunezijska uprava nij ničesar storila. Treba bode ustanoviti v notranjem šole, da se ljudstvo vpozna s francoščino in francoskimi državnimi napravami.

Dopisi.

Iz Kamnika 9. maja. [Izv. dop.] Sinoči smo imeli potres, in sicer gibanje od jugo-zahoda proti severo-izhodu. Razločevali smo štiri sunke. Pri prvih dveh proti polu desetej uri čulo se je bučanje. Tretji sunek bil je ob 9. uri 32 minut, gibanje bilo je precej čutno, četrti sunek ob 9. uri 45 minut bil je najmočnejši.

Ob jednem naznanjam, da je Kamniška mestna občina uže pred dlje časa odposlala prošnjo na državni zbor za ravnopravnost slovenskega jezika v uradih in šolah in za ustanovitev nadsodnije v Ljubljani.

Iz Škofje Loke 8. maja. [Izv. dopis.] Minulo nedeljo pokazala je tudi Loka svoj slovenski obraz. Gospod M. Ozbič, kipar iz Kamnika, ki je tudi v sviranji vrl umetnik, priredil je na Šte-marjih v prostorih narodnjaka gosp. Ivana Sušnika koncert na citre. Čisti dohodek je bil namenjen „Narodnemu domu“ v Ljubljani. Uže umetnikovo ime je bilo porok, da se bode veselica izvrstno vršila, — a to se je zgodilo zelo proti pričakovanju. Ozbičeva umetna roka očarala je z lepo ubranimi glasovi vse poslušalce. Živa pohvala mu je donela od vseh strani. Gospodje Bernard, Kranjar, Dajzingar so svojim krasnim petjem prijetno kratkočasili veselo društvo. Isto pohvalo zaslužita rodoljubni gospodični A. Moharjeva in Metka Homancva. Prva nas je uže večkrat prepričala o svojih lepih zmožnostih, poslednja nastopila je prvokrat na odru, a uže prvi pot je vse iznenadila s svojim milodonečim, malko tresočim glasom, a morda je k burnemu ploskanju pripomoglo tudi ono krasno svojstvo, katero je pri vseh igralkah — izim mršave Sare Bernhardtove — conditio, sine qua non.

Samo neko malo tamno pičico, ki je morda kalila obče veselje tega večera, zapazil je lahko marsikdo slušalcev, in to — pri nežnem spolu. Jaz sicer nijsem sovražnik zdravega humorja, niti prostih pa odkritosrčnih navad, ali toliko uglajenosti moram uže zahtevati pri gospodičinah v klobukih, da za tem ali onim gostom naravnost s prstom ne kažejo. Jaz nečem nikogar grajati, nego samo poučiti vas hočem za prihodnost, prijazne Ločanke, ter vam podajem v mir in spravo zopet svojo prijateljsko roko.

Vsi meščanje smo gospodom prirediteljem vrlo hvaležni za ta krasni večer, a narod slovenski bo z zahvalnim srcem sprejel ta dar od svojih rodoljubnih sinov. Slovenci posnemajte svoje rojake, skušajte jih v rodoljubnih podjetjih prekositi in potem ne more naše potomstvo o nas reči, da smo roke križem držali.

Iz Šent Vidu nad Ljubljano 9. maja. [Izv. dop.] (Sprejem in vpeljava novega župnika.) Veličastne slovesnosti, katere so se zadnje dni v Šent Vidu vršile, kazale so, dasi tudi so bile le cerkvene, toliko narodnega in domoljubnega duha, ker so imele skozi in skozi narodni obraz, da nikakor nij od več, ako mi blagovolite odstopiti nekoliko prostora, da jih saj površno popišem, zlasti ker je naš novi župnik, gospod Andrej Volc, javno izrekel, da je in ostane naroden, akoravno so ga hoteli njegovi prejšnji farani za nemškutarja razglasiti.

Dne 2. maja popoludne odpelje se g. župnik iz Ljubljane, spremljevan od svojega prijatelja, g. profesorja in kateheta Miroslava Križnarja. Nij se peljal po velikej cesti, ampak v Spodnjej Šiški jo zavije v stran proti Zgornjej Šiški, ki je prva vas šentvidske fare od ljubljanske strani. Ko se pripelje do znane Žibertove hiše, ki je rodila najslavnejšega šentvidčana, prvega slovenskega pesnika Valentina Vodnika, zagromijo možnarji in pod zalim slavolokom bil je sprejet od vrlega župana zgornješišenskega gospoda Galleta in od velespoštovanega sedanjega posestnika Vodnikove rojstne hiše, priljudnega gospoda Jakoba Matijana. Stopil je g. župnik iz voza, bil je potem pri „kamenitej mizi“ prijazno pogosten. Odpelje se dalje proti Dravljam. Tu je bilo zopet mnogo visokih mlajev postavljenih, okinčanih z dolgimi narodnimi zastavami. Prijetno draveljsko zvonjenje vrstilo se je z gromovitim streljanjem, in pod jako lepim slavolokom, ki je stal pred cerkvijo, stopi g. župnik iz voza, da si ogleda krasno opravljeno ondoto cerkev.

Bližal se je vedno bolj od veselja popolnem prevzetemu Šent Vidu. Vrli šentvidčanje šli so svojemu novemu župniku naproti do Kovačeve hiše, ker sta tam stala zopet velikanska mlaja in velik slavolok, vse okinčano z narodnimi zastavami, toda ne z majhenimi, z 8 do 14 metrov dolgimi. S takimi zastavami so bili tudi v Šent Vidu mlaji ozaljšani. Pod

rije ukazoval — in vsi ti članki, knjige socijalistov, o katerih je mislil, da pripovedujejo jedino sveto istino — vse je sleparija? — Jeli to mogoče?? — In lepa tista prilika o zrelej oteklini čakajočej, da jo prebode lanceta — jeli to le fraza bila? „Ne! Ne!“ ščebetel je sam sebi in bronobojni ta obraz je zarudel: „ne; vse to je istina, jaz, le jaz sam sem vsega kriv; jaz sem drugače stvar začel, nijsem znal prav govoriti! — Ukazati sem jim moral, in ako se je kdo branil — smel bi ga ubiti izdajalci in špijoni ubijajo se kot psi!“

Pri tem razmišljanju spomnil se je Markelov svojega propada: „Iz začetka so kmetje molčali; potem začeli so si v zadnjih vrstah namigavati, vpiti in tuliti. Zdaj pristopi nekdo iz strani k njemu, kot da se mu boče prikloniti. Najedenkrat ga zgrabijo in vržejo. „Otroci! . . . Bratje! . . . Kaj delate!“ — A oni: „Uro dajte! Zvežite ga!“ Kostri so mu pokale Ostudna vonjava in debel prah „Na telégo ž njim!“ kričali so nekateri Nekdo se je celo smijal „fej!“

„Tako nijsem začel, kakor je treba bilo“ To ga je najbolj bolelo. Da je pri tem propal, bila je stara in osobna nesreča njegova in ne spada v stvar. In dalo bi bi se to prenesti Jeremija!“

Ko je Markelov tako premišljeval, peljal je Sipjagin generala malo v stran, ter se ž njim tiho razgovarjal in z dvema prstoma si po čelu bobnal, a v Markelova pogledaval. S tem hotel je baje reči, da tisti nesrečnež nij povsem zdrave pameti. Skušal je generala pregovoriti, da se za Markelova zavzame.

Ta pa kimal je le z glavo, oči stiskal in uljudno dejal, da on sicer nič storiti ne more, ali da bode vender svoj vpliv uporabil „Tous le égards certainement, tous le égards Ali saj znaš: zakon!“

„Da, se ve da, zakon je prvo!“ rekel je z neko ostro udanostjo Sipjagin.

Mej tem, ko sta ta dva menila se na strani, bilo je Kolomejcevu skoro nemogoče mirno na svojem mestu stati; zdaj pripognil se je naprej, zdaj nazaj, mlaskal je z usti in se nepotrpežljivo nakašljajal. Naposled stopil je vender k Sipjaginu ter mu tiho dél:

„Vous aubliez l' autre!“
„Ah, da!“ obrnil se je Sipjagin potem ko je rekel Kalomejcevu: „Merci de me l' avoir rappalé“ zopet z oficijelnim glasom k generalu:

„Ovaditi mi je še sledeči faktum vašej ekselenci. (Zdelo se mu je imenitno, svojega prijatelja

„Voldemarja“ tako nagovoriti, da bi gosposkine časti pred navzočnim puntarjem ne znižal.) „Utemeljena je moja sumnja, da blazno podjetje mojega beau-frère nij na tega lastno osobo riskirano, nego da ima nekoliko pomagačev, katerih jeden ne biva daleč od tod.“ Poluglasno pa je dodal: „Še neki individij sem ti soboj dovel, ta nam bode več povedati znal. Zdaj je v tvojem salonu; ukaži, da sem pride.“

General pogledal je z nekim spoštovanjem na Sipjagina in mislil: „Ali je to glava!“ ter ukazal po tega želji.

Nekoliko hipov pozneje stal je hlapec božji, Sila Paklin, pred gosposko.

Prvo dejanje Sile Paklina bilo je to, da se je generalu globoko priklonil; zapazivši pak Markelova prišel je v veliko zadrego in svojo kapico od strahu tlačil iz jedne roke v drugo roko. Markelov bil je zopet zamišljen ter Paklina le malo pogledal in ga baje nij spoznal.

„To je — tisti pomagač?“ vprašal je general in pokazal z belim svojim prstom z dragocenim prstanom na Paklina.

„O ne,“ odgovoril je z rahlim smehom Sipjagin. — „Ali!“ dodal je po kratkem premišljanju zamolklo: „Kdo ve ekselencia,“ rekel je na to

tem slavolokom čakala je g. župnika deputacija čitalnična s prelepo zastavo, šolska mladež z zastavami, cerkvena dva mala banderca, šentvidski župan in velika množica ljudstva.

Ko se pripelje voz do slavoloka, zagromijo možnarji, šentvidski daleč znani zvonovi se oglašé, g. župnik stopi iz voza in silno ginen sprejema pozdrave. Šolarice, vse v lepej belej obleki mu poklonijo lep šopek, šolarji pa krasno pisano čestitko. Od tu pomikal se je mej neprestanim streljanjem in zvonjenjem slovesni spreved proti Šent Vidu.

Ljudstva se je silno skupaj nabralo, tudi iz sosednjih fara. Vse je bilo veselo in splošno je bilo govorjenje, da tako lepih in veličastnih naprav še niso videli zunaj Ljubljane.

V Šent Vidu stal je blizu cerkve največji in najkrasnejši slavolok. Pod tem slavolokom čakala je župnika deputacija šentvidskih deklet. Jedna izmed njih, v krasnej belej obleki, nagovori g. župnika in mu poda eleganten šopek iz umetnih cvetic, z lepim trakom z napisom: „V spomin dné 2. maja 1882.“ Na to se poda g. župnik v cerkev, kjer je bil blagoslov, iz cerkve na grob obeh njegovih prednikov, Blaža in Antona Potočnika, in od tu v svojo, vso prenovljeno in lepo ozaljšano hišo.

Kakor je bil sprejem velikansk, ravno tako je bilo vpeljevanje naslednjo nedeljo prav veličastno. V soboto zvečer napravili so domači pevci g. župniku podoknico. Peli so slavoslovo himno in še par narodnih pesnij, mej prižiganjem bengaličnega ognja in spuščanjem prekrasnih raket. Da se je tudi obilno streljalo, se uže samo po sebi ume. Ravno tako je bilo v nedeljo zvečer.

Pri velikej maši v nedeljo so zbrani duhovniki občudovali prekrasno ozaljšano cerkev in še bolj pa harmonično petje na koru, ki je bilo skozi in skozi strogo cerkveno.

Živeli Šent Vidci in njih narodni župnik g. Andrej Volec!

S Krasa 8. maja. [Izv. dop.] Pri občnem zboru učiteljev sezansko-komenskega okraja sprožila se je lepa in hvalevredna misel, da se postavi rajnemu nadučitelju sezanskemu, gospodu Leopoldu Cveku, spomenik na grob. Učiteljsko društvo za sezansko-komenski okraj bode namreč priredilo meseca avgusta t. l. besedo v Sežani, katere čisti dohodek bode namenjen v blago to svrhu. Slava!

Včeraj so napravili goriški dramatični diletantje veselico v Sežani, katere čisti dohodek so odmenili za — „Narodni dom“. Dvorana g. Scaramanga, v katerej se je vršila veselica, bila je polna, po večem bila je zastopana inteligenca. Nij čuda, vsakega prijatelja lepe umetnosti je mikalo v Sežano, da bi mu bilo dano poslušati slavno znano pianisti-

zopet glasno, „pred vami stoji nekov gospod Paklin. Ta je, kolikor jaz o njem vem, stanovnik St. Peterburga in intimen prijatelj neke osebe, ki je nekaj časa pri meni služila za domačega učitelja in iz moje hiše skrivno utekla ter — rudečica mi oblije obraz — pregovoril neko mlado dekle, ki je z menoj v rodu, da je z njim uteklo.“

„Ah, oni, oni,“ mrmral je general in nekatere kratki z glavo pokimal, „čul sem nekaj takega . . . govorela je grofinja o tem . . .“

Sipjagin s povzdignim glasom:

„Ta osoba je neki Neždanov, o katerem imam pravično sumnjo, da širi protizakonske ideje in teorije . . .“

„Un rouge à tous crins,“ umešal se je Kolo-mejcev v razgovor.

„Protizakonske ideje in teorije!“ ponavljal je Sipjagin še precizneje — „ta torej, naravno, ve kaj več o tej propagandi; skriva se pak . . . kakor mi je gospod Paklin povedal . . . v tvornici trgovca Fadejeva . . .“

Pri besedah „kakor mi je gospod Paklin povedal,“ pogledal je Markelov v drugič na Paklina in se počasi malo nasmijal.

„Ekscelenca, dovolite mi,“ vzkliknil je Paklin, „in tudi vi, gospod Sipjagin, jaz nijsem nikdar, ne nikdar nijsem . . .“

(Dalje prihodnjič.)

njo Lucilo-Podgornik-Tolomei-jevo, so-progo uredniku „Soči“. Žal, motili smo se v svojej sladkej nadi: gospe Lucile nij bilo tam, ker je obolela in je vsled tega morala ostati v Gorici. Zaradi te „prevare“ nam bi bil skoro skažen ves večer, da nas nij naš izborni komik g. Ernest Klavžar iz Gorice odškodoval s svojimi vlogami. On se je ta večer skazal dobrega govornika, izvrstnega deklamovalca in nedosegljivega komika v burki: „Dva gospoda pa jeden sluga“. Nekateri učitelji pa so nam preskrbeli petje. Peli so: Ipavčevo „Danico“, Avgust Lebanovo „V tihej noči“, Hajdrihovo „Luna sije“ itd. Mislimo vsekakor, da je ta veselica donesla doberšen kamen, ki bode, k drugim dejanj, pripomogel v zgradbo palače, lepo svrhu imajoče — v zgradbo „Narodnega doma“.

Iz Št. Jurija ob južnej železnici 5. maja. [Izv. dop.] Denes bila je tukaj volitev župana; voljen je dozdani župan g. dr. Gustav Ipavic. — Čitateljem tega lista je morda še znano da je pred par leti neki iskatelj podzemeljskih studencev Beraz iz Monakovega tukaj preiskaval tla iskajoč studencev. Zaznamoval je več krajev, kjer bi imela voda biti v določeni globočini. — Mimgrede bodi omenjeno, da je v Št. Juriji jako občutljivo pomanjkanje vode po zimi, kakor po let, če le kakih 14 dni ne dežuje. Štepihov ali vodnjakov bi sicer ne manjkalo, a vode nijmajo. Lanskega leta je jelo občinsko predstojništvo po nasvetu Berazovem kopati v spodnjem trgu in prišli so do vode, do obilo vode, kakor je g. Beraz povedal; le škoda, da ta voda nij dobra pitna voda. Letos so pa še v trgu pri cerkvi jeji vrtati in prišli so do vode še dva čevlja pred sedemnajstimi seznji, kakor je Beraz naznanil. Tukaj na pečini je saj upati, da bo voda dobra in če se bo to uresničilo, bo pač štepib na tem prostoru neprecenljive koristi. Da se stroški za vrtanje, kopanje in sploh za napravo štepiha pekrijejo, je veleč. g. Josip Hašnik, župnik, prvi podpisal 100 gld., g. Franc Kartin, trgovec, je zapisel 50 gld. Kjer gre za občeno korist, so tukajšnji gospodje res darežljivi, vse hvale in posnemanja vredni.

Prihodnjo sredo bo baje šla komisija v jedno uro od tukaj oddaljeno Blagovno z namenom, da poišče prostor oziroma uravna razmere za ustanovljenje nove šole; od tam in in še od više nad Blagovno imajo otroci predaleč v Št. Jurij; zato pa je v ondešnjih krajih mnogo otrok brez pouka.

V tukajšnji cerkvi so napravili nov tlak iz drobnega kamnja razne barve in cementa, da je videti, kakor jedna plošča po vsej cerkvi — plošča iz marmelja. —c.

Iz Prestranka 7. maja [Izviren dopis.] Na milijarde, kakor še nikoli, se je letos prikazalo hroščev v našem kraji. V zvečernem mraku nadkriljuje hroščovo žuborenje skoro da železnični ropot; to se opazuje v gostem lesu kakor na pr. pri sv. Ivanu, kjer se razprostira cesarski log. Napovedali smo vojsko škodljivcu; od majhnega šolskega paglavca do ostarelega moža vse zatira požrešnega mrgolinca. „Tudi kokoši pridejo nasitee domov, ne da bi se jim dajalo zobanja“ — mi je rekla kmetica — „kajti ves dan letajo za hrošči.“ Tedaj so kokoši dobri zavezniki človeku napram kebrum.

Toda navzlic temu, da toliko živečih bitij preganja navedenega žužka, vender še z večjo močjo nastopa vsak večer. Da se jih 30 ali 40 tisoč ugonobi, to se niti ne pozna, nihče jih ne pogreša in je takovo število kakor kapla vode v morji.

Hvalevreden je sklep, katerega je storilo županstvo v zatrenje tega požrešneža. Strogo se je zaukazalo, da se mora v vaseh Rakitnik, Matenja vas, Grobišče, Orehek, Žeje, Koče in Slavina od vsake pol zemlje po jeden mernik hroščev pokončati in sicer v treh dneh, ter se z umorjenimi kebri pri svojem podžupanu izkazati, — ako ne, bi se na posestnikove stroške ukazano množino hroščev pokončalo. — Se ve da, če bi isti napad po merniku bil brezuspešen, se bode zopet zaukazalo: Ponavljaj! A to me radosti, da tudi kmetje sami uvidevajo korist pokončevanja in nihče ne godrnja spolniti županijsko povelje.

Z Dunaja 8. maja. [Izv. dop.] Društvo „Slovenija“ zborovalo je poslednjo soboto prvokrat v poletnem tečaju. Udeležilo se je tega zborovanja prav lepo število za „Slovenijo“ vnetih slovenskih vsučilščnikov. Prišlo je tudi več gostov, od katerih omenim g. profesorja Glaserja, člana srbske „Zore“ g. Miroslavljevića, učitelja in slovenskega kompoziterja g. Jankota Lebana. Iz raznih poročil bilo je razvidno, da je „Slovenija“ častno delovala v bivšem tečaju. Bila so predavanja, slavnosti, zabave. Pravniški odsek nij bobnal po sveti, pa je imel vender nekaj predavanj, ki so bila prav zanimiva. Žalostno pa je to, da se nekateri juristi tega kluba silno bojé. Iz poročila bilo je razvidno, da je „Slovenija“ bivši tečaj brojila 53 rednih članov; od teh je jeden zaradi grdega pregreška bil izobčen. Udov bi lahko bilo do sto, ko bi nekateri ne imeli mržnje do tega društva in drugi ne bili preindeferentni. Prav žalostno, a res je. Sicer je pa „Slovenija“ tudi v bivšem tečaju tako uspešno delovala, kakor da bi imela sto in še več udov. To je pripisovati izvenrednej navdušenosti in požrtvovalnosti njenega odbora, članov in pevcev. Tudi knjižnica „Slovenije“ narasla je v bivšem tečaju za več, nego 40 knjig, tako, da jih ima zdaj okolo 650. Za Jurčičevo ustanovo naložen je čisti dohodek Jurčičeve akademije, svota nad 50 gld., v I. dunajskej hranilnici. Tudi za „Narodni dom“ poslala se je svotica od čistega dohodka zabave. Bivšemu predsedništvu in odbornikom dal se je absolutorij ter izrekla zahvala od celega društva jednoglasno. V novi odbor so bili izvoljeni: cand. jur. Edvard Volčič predsednikom, stud. phil. Ivan Avsenek podpredsednikom, stud. jur. Alojzij Goljevšček tajnikom, stud. phil. Fran Lastavec tajniškim namestnikom, stud. forest. Jurij Kraigher knjižničarjem, stud. med. Julij Dereani blagajnikom, stud. jur. Anton Mahkovec namestnikom knjižničarja.

V zabavnem delu pel je nov slovensk oktet pod vodstvom g. Stanka Pirnata. Priznati se mora, da se je pelo prekrasno. Mnogo pesnij moralo se je na burno ploskanje ponavljati. Oktet je posebno iznenadil z novo skladbo g. St. Pirnata, svojega vodje, „Danes tukaj, jutri tam“, katero so pevci tudi morali ponoviti.

Zares smo Slovenci na svoje v „Sloveniji“ združene, za narodnost svojo in najlepše ideale vnete rojake-vseučilščnike lahko ponosni! Vsem dobrotnikom „Slovenije“, posebno pa ministerjalnemu uradniku g. Žigi Sežunu, ki brezplačno hrani knjižnico „Slovenije“ v svojem stanovanji, izreklo je društvo posebno zahvalo! —s—

Z Dunaja 9. maja. [Izv. dop.] (Iz državnega zbora. Za ravnopravnost v Šleziji. Nov klub.) V včerajšnji seji državnega zbora rešilo se je šest cenilnih razredov in vlada prodrla je z vsemi prav srečno. Trgovinski minister Pino je izvenredno govoril za zvišanje carine za smole od 30 kr. na 50 kr., akoravno je vlada za ta predmet postavila samo 20 kr. Minister je izjavil, da je ogrska vlada dala soglasje za to zvišanje. Bivši trgovinski minister Chlumetzky bil je tudi predmet govoru ministra za trgovino. Na njegov govor v generalnej debati in na izjave o raznih prilikah mej razpravo o carinskem cenilniku očital je zdani trgovinski minister bivšemu naslednost. Chlumetzky repliciral je jezno in razjarjeno.

Da se je vzprejel Hallwichev predlog, pravi minister, da se je delovanje in mišljenje vlade omejilo in da se je vsled tega položaj pogoršil. Predsednik zbornice in razni klubi dali so privoljenje, da bodo še ta teden po dvakrat na dan seje, ker bi inače carinska debata predolgo trajala.

Poljski klub je sklenil, da bode poslal tri člane svojega kluba k ministrom Taaffeju, Pražaku in Conradu terjat, naj se v Šleziji prevede jezikovna ravnopravnost tudi za poljski jezik. Poljski klub bode v tem vprašanji stopil v zvezo s českim klubom, ki bo tudi terjal, naj se česki jezik rabi v Šleziji v šolah in uradnih. Zdanja doba smatra se za izvedenje točke XIX držav. osnov. postav v Šleziji za najugodnejšo.

Deželno predsedništvo v Šleziji za zdaj še ne dobi pravega načelnika temveč samo vodjo „Leiter“ v osobi namestniškega svetovalca v Lincu Oliviera markija de Bacquehema, ki je tudi imenovan dvornim svetovalcem. Ta mož služil je na Českem, Moravskem ter tudi v Bosni, kjer je bil tri leta načelnik predsedništvu deželne vlade v Sarajevu. Menijo torej, da „zna“ več slovanskih jezikov. Če je res, bilo bi to prav lepo in koristno.

Grof Coronini je nekaj dnij sem „der Held des Tages“, kakor pravi Nemeč. O njem se trdi, da hoče ustanoviti nov klub na podlogi programa, ki obsega več narodno-gospodarskih točk. Ta klub bi tudi ne nasprotoval narodnej ravnopravnosti. Posvetovanja so se udeležili moravski poslanci od velicega posestva grof Dubski, grof Stockau, baron Loudon itd. Mej njimi bil je tudi baron Schwegel, o katerem trdi „Pokrok“, da je gališki poslanec, kar se ve da nij res, ker je baron Schwegel izvoljen od kranjskih ustavaških velikoposestnikov. Ker bode torej tudi baron Schwegel pristopil h klubu, ki nij zoper narodno ravnopravnost, bomo Slovenci prav veseli, če bodo tudi kranjski ustavaki posnemali barona Schwegla, ker je ta vendar njih ideal. Kaj pa bo storil g. baron Taufferer? Menda bo tudi skočil iz zjedinjene levice ter šel z baronom Schweglom, s katerim vred bil je izvoljen, ako ne, potem bode kranjska ustavaška stranka razklana v dva tabora, katerih vsak imel bode svojega barona. Daljne posledice in razmotrivanja radovoljno prepuščam čestitim čitateljem.

Domače stvari.

— („Narodni dom“) Kegljanje za dobitke v gostilni g. Ferlinca „pri zvezdi“ na Frana Josipa trgu vrlo napreduje. Do 9. t. m. kegljalo se je 1700 serij. Kegljanja udeležujejo se tudi narodne gospe in gospodičine. Gospodičina N. napravila je do sedaj 20, gospod R. 21 kegljev. Na mnoga vprašanja, zakaj je V. dobitke dragocenejši, nego II., III. in IV., naj bode povedano, da je ta dobitke (35 gld.) taistemu namenjen, kateri bode napravil največ serij. Kegljanci tedaj na noge in k „zvezdi“!

— (Potres) bil je tudi v Ljubljani v ponedeljek 8. t. m. zvečer po 9. uri, pa neznaten, da ga vsak niti čutil nij. Nekateri so opazovali tri sunke, večina pa jednega. Gledé časa poročila niso jednaka, ker nekateri trdé, da je bil ob 9. uri 35 minut, drugi pa ob 9. uri 15—20 minut. To razliko bi se smelo izvajati nekaj iz različnosti ur, nekaj pa iz tega, da so nekateri opazovali prvi, drugi pa jednega naslednjih sunkov.

— (Iz Tuhinja) se nam piše 9. t. m.: Sinoči bil je pri nas hud potres mej 1/4 na 10. in 1/2 10. zvečer. Prvi sunek bil je slabjši kakor drugi.

— (Slov. literarno društvo na Dunaji) ima v soboto 13. maja, — začeni ob 8. uri zv. čer, v Kaiserjevej gostilni „zur hl. Dreifaltigkeit (III. Ungarg. 27.) svoj izredni občni zbor. Dnevni red je naslednji: 1. Prebere se poslednje seje poročilo; 2. Volitev jednega odbornika (podpredsednika); 3. Nekaj točk „o tračovanji železnic“, bere g. Ivan Lapanja. 4. Slučajnosti. Prijazno se vabijo vsi udje in prijatelji društva! Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 9. maja. Na konci denašnje obravnave o požaru gledališča na Ringu potegnili je državni pravdnik zatožbo proti prejšnjemu županu dr. Newaldu nazaj na podlagi izpovedanj prič. Predsednik je takoj razglasil oprostujočo razsodbo glede Newalda.

Dublin 10. maja. Vlada razpisala je 10.000 funtov šterlingov za zasačenje morilcev, 1000 funtov šterlingov nagrade pa tistemu, ki bi s svojimi naznanili zasačenje omogočil.

London 10. maja. Amerikanec Moore in drugi zaradi sumnje umora zaprti so se izpustili. Hamilton imenovan je začasno poddržavnim tajnikom za Irsko.

Razglas.

Račun o dohodkih in stroških Matice Slovenske za 1881. in proračun za 1882. leto, oba potrjena po odboru, sta v smislu §. 9. lit. a. društvenih pravil odslej častitim družabnikom na ogled pripravljena v društveni pisarni, katera se je ravnokar iz hiše šte. 8. na Bregu preselila v prvo nadstropje društvene hiše na Kongresnem trgu šte. 7.

Letošnji veliki zbor Matice Slovenske se snide meseca junija. Da bode moči pravilno sestaviti dnevni red, naj tisti častiti družabniki, ki hoté društvu podati kak nasvet za obravnavo v velikem zboru, te svoje predloge vsaj do 24. dne t. m. blagovolijo oglašiti odboru. Nasveti, ki merijo na preuredbo društvenih pravil, morajo po §. 9. lit. f. teh pravil od besede do besede razglašeni biti v povabilu na veliki zbor.

Odbor Matice Slovenske v Ljubljani,
9. dan maja 1882.

Ivan Vilhar,
odbornik.

Peter Grasselli,
prvosednika namestnik.

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so izkazovali za boleznin in o smrti nepozabljivega nam soproga, brata, oziroma svaka

Frana Hlavke,

posestnika, žurnalista in odbornika „Glasbene Matice“,

toli blagega sočutja in sožali, kakor tudi onim, kateri so v tako mnogobrojnem številu spremili blagega rajnega do groba, osobito pa gospodom pevcom ljubljanske čitalnice, gospodom Sokolom, visokodušnim darovateljem krasnih vencev izrekamo najiskrenejšo zahvalo.

(309)

Žalujoči.

V Ljubljani, dné 9. maja 1882.

Umetne (55—24)

zobe in zobovja

postavlja po najnovejšem ameriškem sistemu v zlatu, vulkanitu ali celulojdu brez bolečin. Plombira z zlatom itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin s prijetnim mamilom

zobni zdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, v I. nadstropji.

Tujci:

9. maja.
Pri Slonu: Vakonik iz Litije. — Kugl. iz Grada. — Toman. Langbank iz Trsta. — Zilzer, Tisen, Mahac, Stalzer, Lang, Polacek z Dunaja. — Engelsberger, Schener iz Krškega. Kamal iz Pošte.
Pri avstrijskem cesarji: Dolinar s Trate.

Premestjenje prodajalnice. Čevljev prodajalnica JOSIP-a STROHMEIER-ja

(prej Ign. Pongratz)

ne več v Slonovej ulici, marveč

v Šelenburgovej ulici št. 3 (Koslerjeva hiša)

priporoča se najponižneje prečastitim naročnikom tudi v novem lokalu.

Spoštovanjem

Josip Strohmeier.

(299—2)

Dunajska borza

dné 10. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

			kr.
Papirna renta	76	gld.	60
Srebrna renta	77	"	45
Zlata renta	94	"	55
1860 državno posojilo	131	"	—
Akcije narodne banke	826	"	—
Kreditne akcije	345	"	—
London	119	"	95
Srebro	—	"	—
Napol.	9	"	52
C. kr. cekini	5	"	63
Državne marke	58	"	60
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	119
Državne srečke iz l. 1864	100	"	174
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94	"	65
Ogrska zlata renta 6%	119	"	90
" " " 4%	89	"	15
" " " papirna renta 5%	86	"	90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	"	—
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100	"	119
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	"	20
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	"	50
Kreditne srečke	100	gld.	176
Rudolfove srečke	10	"	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	129
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	227	"	—

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, vpliva zelo oživljajoče in napravi zobe blesteče bele, à 30 kr.

! Najnovejše spričalo. !

Vaše blagorodje!

Mnogo let vporabljam Vašo salicilno ustno vodo in salicilni zobni prašek z izvrstnim uspehom in priporočati ja morem vsakemu najtopleje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice.

Spoštovanjem

(162—15)

Anton Slama, župnik.

Vsa navedena sredstva ima vedno frišna v zalogi in jih razpošilja proti poštenu povzetju

lekarna „pri samorogu“,
v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Razglas.

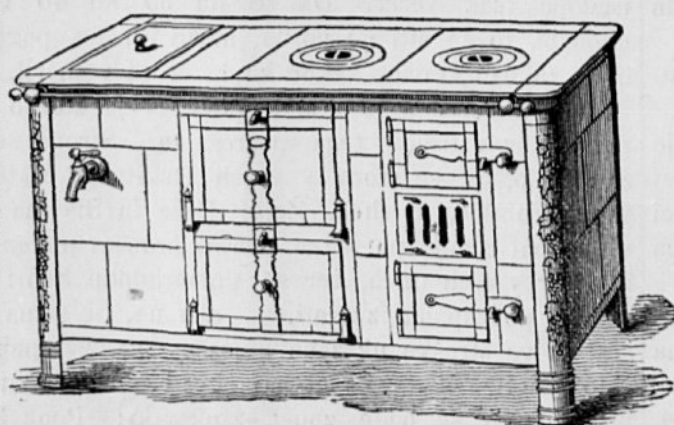
Od županije Bloške se naznanja, da se bode dné 14. maja t. l. popoldne ob 3. uri vse delo za predelovanje šole na Blokah od 1. razreda do dveh razredov na očitnej dražbi oddalo. Predvarek je na 2000 gld. narejen. Predvarek, načrt in pogoji se v županijskem uradu vsak dan lahko vidijo.

Županija Bloke,

dné 7. maja 1882.

Fran Modic,
župan.

(301—3)

ALBIN C. ACHTSCHIN,

stavbeni ključavničar,

v Ljubljani, Krojaške ulice št. 8 (nova),

priporoča svoje veliko, dobro asortirano zalogo

štedilnih ognjišč in stavbenih okov

v vseh vrstah in velikostih po najnižjih cenah pod garancijo.

C. kr. patentirane štedilnih ognjišč plošče, katere vsled vročine ne počijo. Obetajoč natanko in reelno postrežbo sprejemajo se vsake vrste stavbena dela in poprave.

(259—3)

Ilustrovani cenilniki na zahtevanje zastoj in franko.